

SUMMARY

Aliksieiev Oleksandr. Philosophical and methodological foundations of vocational training of future physical training teachers for organizing individual work with pupils

It has been summarized that in specially scientific methodology a few levels are distinguished: generally scientific basis, theoretically methodological strategy and practically oriented strategy with appropriate set of diagnostic means. Choosing the philosophical level of methodology, the philosophical traditions have been taken into account. Philosophical methodology is not presented as any special chapter of philosophy – the whole system of philosophical knowledge carries out the methodological function. It has been found that studying the process of vocational training of future physical training teachers for organizing individual work with pupils was carried out on the basis of dialectics and involved taking into account the laws of dialectics: the unity and struggle of opposites, mutual transition of quantitative to qualitative changes, denial of objections. The scientific search appealed to the mechanisms of functioning of scientific cognition: the law of continuity of change of scientific theories, the existence of «paradigm» of thinking specific for each epoch of development of science. It has been taken into account that methodological knowledge provides the correct formulation of the scientific problem in terms of trends and forms of development of cognition; allows increasing the quality of research; gives certain means for solving certain tasks. Despite the fact that any methodological approach has some independence and can be attributed to any level, it does not provide completeness and comprehensiveness of the study. The research strategy of choosing the methodological constructions, implementation of which will promote renewal of vocational training of future physical training teachers for organizing individual work with pupils, was based on taking into account the necessity of achieving the integrity, integrativeness, systematic, structureness, complexity new knowledge about the research process. A number of general scientific methodological approaches that reflect the specifics of the implementation of tasks of our study include: system, active, dialectical, humanistic, procedural, competence, structural. The concrete scientific methodological platforms of studying peculiarities of vocational training of future physical training teachers for organizing individual work with pupils contain the following: axiological, acmeological, personal, legal, subjective, contextual.

Key words: methodological foundations, philosophical foundations, approach, concept, methodology, future physical training teachers, organization of individual work, pupils.

УДК 371.315.6:51

Василь Гуменюк

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

ORCID ID 0000-0003-2736-3875

DOI 10.24139/2312-5993/2022.03/063-073

СТРАТЕГІЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ МЕДИЦИНИ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН

Мета статті полягає в конкретизації сутності стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності. У науковому пошуку використовувалися методи теоретичного аналізу наукової літератури для уточнення змісту філософських, економічних, психологічних, педагогічних,

прогностичних, синергетичних, соціологічних, акмеологічних стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності. Методи систематизації застосовувалися для визначення ознак стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності та уточнення моделей взаємовідносин у медичній професії. Проаналізовано механізм розробки стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності.

Ключові слова: магістри медицини, професійна підготовка, педагогічна діяльність, стратегії, медичні заклади вищої освіти.

Постановка проблеми. Аналіз стратегій у педагогічних дослідженнях передбачає їхнє вивчення у певному аспекті професійної діяльності (наприклад, у педагогічній діяльності фахівців медицини в системі охорони здоров'я). У педагогіці необхідність досліджень у контексті визначення означених стратегій пов'язана з наявністю нововведень, інновацій, пріоритетних напрямів розвитку у сфері вищої медичної освіти. У XXI столітті відбулася конвергенція уявлень щодо стратегій великих систем і окремої особистості. Встановлено, що стратегії великих систем дають змогу розгорнути стратегії окремої особистості. Тому в межах дослідження розглядатимемо стратегії на рівні особистості. Адже сучасна педагогіка спрямована на розгляд процесу формування особистості з орієнтацією на перспективу, спрямовану на освітні прогнози, що сприяють у контексті нашого дослідження підготовці майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності. Теоретичне обґрунтування проблеми стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності у медичних закладах вищої освіти потребує міждисциплінарного аналізу цього феномена.

Аналіз актуальних досліджень свідчить, що на вибір стратегії впливають пріоритетні напрями розвитку сучасних освітніх тенденцій: глобалізація, інформатизація, суб'єктна зорієнтованість, інфокомунікативність (Vozenilek J., Huff J. S., & Reznek M., 2014). Аналіз психолого-педагогічних досліджень професійних стратегій дає змогу в межах дослідження виокремити:

- дослідження стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної як процесу позитивної зміни особистості, зумовленої соціальними викликами, професійною діяльністю й активністю людини (Салата, Слабкий, Погоріляк та ін.);

- дослідження стратегій успішності в професії: стратегії професійного розвитку і кар'єри (Вітренко, Ворона та ін.), стратегії самоствердження і конкурентоздатності, акмеологічні стратегії професіоналізму і професійних досягнень (Пайкуш, Саєнко);

- дослідження стратегій адаптації в професії: стратегії самозбереження (Беззуб, Булах, Лінчевський, П'ятницький, Черненко та ін.), стратегій подолання кризових професійних ситуацій (Маргламова, Наливайко, Царенко та ін.).

На глобальному рівні стратегія є мистецтвом проведення великих операцій, що охоплюють підготовку, організацію і використання наявних засобів таким чином, щоб досягти поставленої мети (Zweifach, & Triola, 2019). Це поняття вживається в загальному сенсі, окреслюючи концепцію широких довгострокових заходів. У педагогічних дослідженнях стратегія розглядається як процес, який протікає в часі та відображає послідовність дій, спрямованих на досягнення конкретного результату (Хоружа, 2020, с. 11).

Мета статті полягає в конкретизації сутності стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності.

Методи дослідження. Аналіз наукової літератури для уточнення теоретичного змісту філософських, економічних, психологічних, педагогічних, прогностичних, синергетичних, соціологічних, акмеологічних стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності; сепарування. Методи систематизації застосовувалися для визначення ознак стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини у МЗВО до педагогічної діяльності та уточнення моделей взаємовідносин у медичній професії.

Виклад основного матеріалу. Поняття «стратегія» (з грецької *stratos* – військо, *ago* – веду) виникло спершу у військовій справі (Кусайкіна, & Цибульник, 2009, с. 206). У подальшому поняття «стратегія» стало застосовуватися в управлінні економічними системами, а в середині ХХ століття – до прогнозування поведінки особистості (Белогуров, 2016). У сучасному розумінні стратегія – це певна програма дій, продуманий маршрут для успішного функціонування, координації дій з досягнення визначених цілей. Стратегія визначає пріоритетні завдання, методи розподілу ресурсів згідно зі сформованим станом внутрішнього і зовнішнього середовища, ґрунтується на довгострокових цілях, розумінні ситуації та реальній оцінці власних ресурсів і можливостей. (Бутко, 2016).

У педагогічних дослідженнях проаналізовано механізм розробки стратегії: стратегічний аналіз потенціалу особистості й зовнішнього середовища; цілепокладання, визначення напряму підготовки до певного виду діяльності (до педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я); планування стратегічних альтернатив

підготовки до педагогічної діяльності у МЗВО, вибір стратегії. Відзначимо позицію Чубко (2015), яка розглядає стратегію як педагогічний феномен, що відображає усвідомлювану студентом і реалізовану в процесі просування освітньою траєкторією систему цілей і способів, спрямованих на досягнення бажаного (за формальними і змістовими вимогами) рівня освіти, необхідного для здійснення життєвих планів (Чубко, 2015).

Теоретичними основами дослідження стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності визначаємо філософські, економічні, психологічні, педагогічні, прогностичні, синергетичні, соціологічні, акмеологічні.

Філософські стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності залежать від цінностей, сенсів та інноваційних устремлінь. Спрямування системи вищої медичної освіти – на встановлення діалогічних відносин з усіма сферами буття майбутніх магістрів медицини відповідно до викликів їхніх життєвих реалій.

Сутність економічних стратегій полягає у розвитку системи охорони здоров'я, що потребує підвищення якості підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності. З іншого боку, в підготовці майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності важливо враховувати і можливі ризики, зумовлені недофінансованістю системи охорони здоров'я. У ході реалізації означеної стратегії враховується, що рівень медичної освіти визначає стан системи охорони здоров'я. Вища медична освіта надає можливості вибору і поєднання різного роду форм і методів навчання, інноваційних технологій.

Психологічні стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності є важливим складником системи вищої медичної освіти. Адже стратегія просування особистості у педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я має на меті позитивний психологічний і терапевтичний вплив на пацієнтів. Відтак реалізація таких стратегій передбачає цілеспрямоване формування інтересів, мотивації, професійної спрямованості особистості.

Сутність педагогічних стратегій відображає систему індикаторів та орієнтирів, що постійно розвивається та забезпечує підготовку до професійної діяльності (зокрема педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я). Реалізація педагогічних стратегій базується на інтеграції в освіті сучасних засобів і форм навчання, наприклад, за допомогою мереж та Інтернет-спільнот.

Прогностичні стратегії пов'язані з прогнозуванням, адже аналітично-гіпотетичне передбачення майбутніх змін має форму вибору відповідних маршрутів усіх суб'єктів освітньої діяльності. Відтак підставою для прогнозів підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності у МЗВО є виявлення суперечностей, тенденцій у сучасній системі охорони здоров'я.

Специфіка синергетичних стратегій полягає в тому, що процес їх реалізації розглядається як нелінійний (можливість вибору), нестійкий (нова ідея породжує інновації), відкритий (обмін інформацією), емерджентний (поява в процесі взаємодії синергетичного ефекту нової якості) і має ієрархічний характер (ранжування цілей і пріоритетів). Ієрархічність цілей і цінностей підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності спрощує прийняття рішень та їхнє цілеспрямоване виконання, підвищується якість просвітницької діяльності в системі охорони здоров'я.

Соціологічні стратегії враховують вплив соціуму на підготовку майбутніх магістрів медицини у ВМЗО. У процесі реалізації соціологічних стратегій враховується вплив референтної групи на підготовку означених фахівців до педагогічної діяльності.

В акмеологічних стратегіях передбачена спрямованість майбутніх магістрів медицини на досягнення ними вершин (акме) у процесі педагогічної діяльності, що зосереджено на формуванні у здобувачів освіти акмеологічних установок на педагогічну діяльність у системі охорони здоров'я.

У межах дослідження розглядаємо стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини у МЗВО до педагогічної діяльності, які мають перспективний характер, реалізуються в процесі виконання проєктів, програм і практичних дій як явища педагогічного характеру. Професійні стратегії пов'язані з майбутнім, спрямовані на перспективу, сприяють вирішенню проблемних ситуацій, вибору в ситуаціях невизначеності, взаємодії індивіда і суспільства. Відповідно враховуються такі ознаки стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини у МЗВО до педагогічної діяльності:

- спрямованість на конструктивний (активна, середньоактивна, асертивна стратегія) або неконструктивний (вичікувально-відсторонена, пасивна, невпевнена, домінантна стратегія) тип діяльності;

- орієнтація на формування знань і компетентностей або присвоєння певного статусу;

- спрямованість на досягнення успіху, самореалізацію в педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я, на пристосування до умов, що склалися;

- професійне самовизначення (пасивна стратегія, пристосування до педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я), професійне самовиявлення (активна стратегія, розвиток і прагнення до педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я і самореалізації в ній), самореалізація (стратегія виходу за межі професії, реалізація творчого потенціалу) (Кардашевська, 2013);

- збагачення мотивації професійного вибору (стратегії реалізації особистісного потенціалу, організації професійно зорієнтованої педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я, особистісно-рефлексивного усвідомлення професійного вибору);

- орієнтація на педагогічну діяльність у системі охорони здоров'я або на здобуття відповідного освітнього статусу;

- урахування методики реалізації – активна й індіферентна (захисна, пасивна, депресивна, агресивна стратегії) (Демінська, 2011).

Володіння стратегіями підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності відображає усвідомлення студентами-медиками власної приналежності до соціально-професійної спільноти і розглядається як чинник успішності й регуляції педагогічної (просвітницької) діяльності. Значущим для нас є дослідження І. Марчук (2017), в якому розроблений алгоритм стратегій професійного самоствердження: постановка мети → оцінка умов → вибір стратегії залежно від характеру умов → вибір завдання (вибудовувати конструктивні відносини з пацієнтами та в колективі, досягти успіху в педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я) → вибір дій відповідно до вибраної стратегії і завдань → процес виконання діяльності і самоконтроль → оцінка результатів діяльності → аналіз правильності вибору стратегій і висновки, що дозволяють коригувати поведінку в майбутньому (Марчук, 2017).

Авторська позиція зумовлена виявленням педагогічної сутності стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності як результату взаємодії потенціалів студента і МЗВО, яка дає змогу досягти стійких конкурентних переваг і успішності в педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я. Підготовка майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності інтегрує глобальні стратегічні завдання і тактичні прийоми, що забезпечують їхнє виконання.

Отже, стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності розглядаємо як спосіб конструювання, самопроектування власної позиції вибору педагогічної підготовки, що визначає вектор професійного майбутнього в системі охорони здоров'я. Як основний регулятор, що організовує і спрямовує активність майбутніх магістрів медицини, вибір стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності виявляється в прагненні зайняти суб'єктну, відповідальну позицію в конструюванні власного професійного майбутнього в просвітницькій медичній практиці на основі інтеграції соціальних вимог і індивідуальних можливостей (Zamenzadeh V., Jasemi M., Validzadeh L., Keogh B., & Taleghani F., 2015, с. 220).

Стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності виявляються в мірі активності і відповідальності студентів у вирішенні завдань професійної підготовки, прагненні реалізувати власні професійні інтереси і наміри, ціннісному ставленні до навчальної та майбутньої педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я. Означені стратегії є процесом формування системи цілей і напрямів розвитку з урахуванням тенденцій зміни професійного середовища і наявних ресурсів. Вибір стратегій спрямований на збереження цілісності, цінності здоров'я, сенсу просвітницької та педагогічної діяльності в сучасних умовах охорони здоров'я.

Стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності у МЗВО зумовлені і вибором моделі взаємовідносин у медичній професії (Терешкевич, Голубець, Шуст, & Оліферчук, 2016, с. 25):

- у виборі *інженерної моделі взаємин* взаємодія з пацієнтом будується на рівні технічних функцій; професійний розвиток переходить у саморозвиток у сфері профілактичної медицини та просвітницької діяльності і полягає в освоєнні методів діагностики – біохімічних, біофізичних, рентгенологічних;

- вибір *патерналістської моделі* відбувається на основі принципів любові, милосердя, турботи і справедливості, а педагогічні функції (просвітницька, профілактична діяльність) реалізуються здебільшого в педіатрії, психіатрії, геріатрії;

- у виборі *колегіальної моделі* на основі принципу рівноправності педагогічна діяльність реалізується в повідомленні правдивої інформації про діагноз, методи лікування, можливі ускладнення та наслідки захворювання;

- у *контрактній моделі* взаємодії на принципах громадського договору, захисту моральних цінностей особистості педагогічна діяльність майбутніх магістрів медицини реалізується в укладанні договорів з пацієнтами та здійсненні в його межах сукупності профілактичних дій і просвітницьких заходів з пацієнтами та їхнім сімейно-родинним оточенням.

На основі здійсненого теоретичного аналізу виокремимо стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності:

За рівнем універсальності – універсальні стратегії (підвищення рівня освіти у сфері педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я) та *спеціалізовані* (вибір пріоритету в універсальній стратегії (наука, кар'єра, милосердя). Спеціалізовані стратегії засновані на універсальних стратегіях підвищення рівня вищої медичної освіти.

Залежно від міри інноваційності – *традиційні* (самоосвіта та підвищення рівня професійних знань у медичному ЗВО), *інноваційні* (стратегії мережевої, дистанційної, альтернативної освіти і самоосвіти, взаємне навчання), *форсайт-стратегії* (діяльність у Форсайт-проектах медицини майбутнього) (Кизим М., 2015). Традиційні стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності засновані на підвищенні рівня психолого-педагогічних професійних знань у процесі безперервної медичної освіти: ЗВО – ординатура – інтернатура – підвищення компетентності (післядипломна освіта). Інноваційні стратегії розширюють межі традиційної освіти (наприклад, зарубіжні стажування студентів). До інноваційних стратегій відносимо підготовку майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності, наприклад, в межах мережевої освіти.

Залежно від особистісної позиції класифікуємо стратегію стагнації («мене все влаштовує»); стратегію адаптації («я зможу пристосуватися»); стратегію конкуренції («я буду першим/першою»); стратегію подолання («я все подолаю»); стратегію прогресу («я досягну, я створю»); *вір-стратегію* («я буду кращим/кращою»).

Українське агентство стратегічних ініціатив пропонує інноваційні стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності в контексті висування нових сфер, якими ще ніхто не займався. Цим агентством пропонуються стратегії, для розробки яких потрібна підготовка студентів не до конкретної діяльності, а вміння створювати нові проекти і напрями, відкривати новий шлях. На основі розподіленої команди студенти-медики, що знаходяться в різних місцях і об'єднані за допомогою Інтернет-порталів і засобів

віддаленого доступу, обговорюють нові проекти: стратегії створення нових шляхів охорони здоров'я, застосування нових підходів до здоров'я нації. Українське агентство стратегічних ініціатив пропонує молоді інноваційні стратегії, що розробляються в процесі участі в конкурсах, інноваційних проєктах, програмах, які є стартапом для реалізації перспективних ідей.

Домінантами у виборі стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності у ЗВМО є здоров'я і здоровий спосіб життя, стабільна навчально-професійна успішність, активність у соціально-моральних і клінічних практиках, самостійність у навчально-професійній діяльності. Пріоритетність домінант визначається моментом їхньої актуалізації (виникнення). Відтак, підготовці майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності сприяє інтеграція потенціалів суб'єктів освіти, занурення в квазіпрофесійне середовище педагогічної діяльності в системі охорони здоров'я, в якому організовується взаємодія з практикуючими фахівцями та пацієнтами.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок.

Педагогічну сутність стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності розглядаємо як модель взаємодії всіх ресурсів, способу конструювання, самопроєктування і структурної самоорганізації професійного розвитку в педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я, вибір напрямку вектора успішності професійного майбутнього. Специфіка стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності полягає в гуманістичних орієнтирах, що виявляються в милосерді, раціональній емпатії та відповідальному ставленні до життя і здоров'я людей, трансляції культури здоров'я, наукової обґрунтованості рішень, професійної та інформаційної мобільності. Стратегії підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності класифікуються на основі різних підстав (за мірою інноваційності, універсальності, довільності, передбачуваності, особистісної позиції, самостійності вибору тощо). Вибір стратегії виявляється в прагненні майбутніх магістрів медицини зайняти суб'єктну, відповідальну позицію в конструюванні власного професійного майбутнього в педагогічній діяльності в системі охорони здоров'я на основі інтеграції соціальних вимог та індивідуальних можливостей.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у методичному забезпеченні реалізації оптимальних стратегій підготовки майбутніх магістрів медицини до педагогічної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

- Белогуров, А. Ю. (2016). *Модернизация процесса подготовки педагога в контексте инновационного развития общества: монография*. М.: МАКС Пресс, (Belogurov, A. Yu. (2016). *Modernization of the teacher training process in the context of innovative development of society: a monograph*. M.: MAX Press,).
- Бутко, М. П. (Ред.). (2016). *Стратегічний менеджмент: навч. посіб. К.: «Центр учбової літератури»* (Butko, M.P. (Ed.). (2016). *Strategic management: textbook*. way. K.: "Center for Educational Literature").
- Демінська, Л. О. (2011). Аналіз основних положень аксіологічної науки у філософському та педагогічному аспекті. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*, 11, 41–45 (Deminska, L.O. (2011). *Analysis of the main provisions of axiological science in the philosophical and pedagogical aspect. Pedagogy, Psychology and Medical and Biological Problems of Physical Education and Sports*, 11, 41–45).
- Кардашевська, Г. Е. (2013). Професійні ціннісні орієнтації майбутніх лікарів. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 15, 70–75 (Kardashevskaya, H.E. (2013). *Professional value orientations of future doctors. Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University. Pedagogical Sciences*, 15, 70–75).
- Кизим, М. О. (2015). *Перспективи форсайт-прогнозування пріоритетних напрямів розвитку нанотехнологій і наноматеріалів у країнах світу і Україні: монографія*. Х.: ВД «ІНЖЕК» (Kyzym, M. O. (2015). *Perspectives of foresight forecasting of priority directions of development of nanotechnologies and nanomaterials in the countries of the world and Ukraine: monograph*. Kharkiv: VD "INZHEK").
- Кусайкіна, Н. Д., & Цибульник, Ю. С. (Уклад.). (2009). *Сучасний тлумачний словник української мови: 100000 слів*. Харків: «Школа» (Kusaykina, N.D., & Tsybulnyk, Yu.S. (Ed.). (2009). *Modern explanatory dictionary of the Ukrainian language: 100,000 words*. Kharkiv: "School").
- Марчук, І. А. (2017). *Економічна компетентність випускників медичних вищих навчальних закладів*. Вінниця: ВДПУ (Marchuk, IA (2017). *Economic competence of graduates of medical higher educational institutions*. Vinnytsia: VSPU).
- Терешкевич, Г. Т., Голубець, О. Б., Шуст, О. В., & Оліферчук, В. П. (2016). Креаціонізм і персоналізм як теоретичне підґрунтя біоетики. *Шостий національний конгрес з біоетики з міжнародною участю*. (Київ, 27-30 вересня 2016 р.). Київ, 25–26 (Tereshkevych, H.T., Holubets, O.B., Shust, O.V., & Oliferchuk, V.P. (2016). *Creationism and personalism as a theoretical basis of bioethics. Sixth National Congress on Bioethics with International Participation*. (Kyiv, September 27-30, 2016). Kyiv, 25–26).
- Хоружа, Л. (2020). Сучасні стратегії трансформації змісту педагогічної освіти. *Педагогічна освіта: Теорія і практика. Сер.: Психологія. Педагогіка*, 33, 8–16 (Khoruzha, L. (2020). *Modern strategies for transforming the content of pedagogical education. Pedagogical education: Theory and practice. Ser.: Psychology. Pedagogy*, 33, 8–16).
- Чубко, О. Б. (2015). Конфліктні ситуації у роботі лікаря як одна з причин професійного вигорання. *Психоневрологія і нейропсихіатрія*, 8 (72) (Chubko, OB (2015). *Conflict situations in the work of a doctor as one of the causes of burnout. Psychoneurology and neuropsychiatry*, 8 (72)). Retrieved

from: <https://neuronews.com.ua/ua/issue-article-1584/Konfliktni-situaciyi-u-roboti-likarya-yak-odna-z-prichinprofesiynogo-vigorannya#gsc>.

Vozenilek, J., Huff, J. S., & Reznek, M. (2014). See one, do one, teach one: advanced technology in medical education. *Academic Emergency Medicine*, 11 (11), 1149–1154.

Zamenzadeh, V., Jasemi, M., Validzadeh, L., Keogh, B., & Taleghani, F. (2015). Effective Factors in Providing Holistic Care. A qualitative Study. *Indian Journal of Palliative Care*, 21 (2), 214–224.

Zweifach, S. M., & Triola, M. M. (2019). Extended Reality in Medical Education: *Driving Adoption through Provider Centered Design*. *Digit Biomark*, 3 (1), 14–21.

SUMMARY

Humeniuk Vasyl. Strategies for training future masters of medicine for pedagogical activity in medical institutions of higher education as a pedagogical phenomenon.

The purpose of the article is to specify the essence of the strategy of training of future masters of medicine for pedagogical activity. Methods of theoretical analysis of scientific literature were used to clarify the content of philosophical, economic, psychological, pedagogical, prognostic, synergetic, sociological, acmeological strategies for training future masters of medicine for pedagogical activity. Methods of systematization were for determining the characteristics of strategies for the training of future masters of medicine for pedagogical activity and clarifying the models of relationships in the medical profession. The mechanism of development of strategy of training of future masters of medicine for pedagogical activity is analyzed. Research results: the mechanism of strategy development is analyzed, which is considered as a pedagogical phenomenon that reflects the system of goals and methods realized by future masters and implemented in the learning process, aimed at achieving the desired level of readiness for pedagogical activity. The practical significance of the research is that teachers can take into account the following features of strategies for training future masters of medicine for pedagogical activity: focus on a certain type of activity; targeting on the formation of the necessary competencies; directing on success, self-realization in pedagogical activities in the health care system; striving for professional self-determination, self-discovery, self-realization; enriching the motivation of professional choice (strategies for the realization of personal potential, the organization of professionally oriented pedagogical activity in the health care system). The pedagogical essence of strategies of training of future masters of medicine for pedagogical activity is considered as model of interaction of all resources, a way of constructing, self-designing and structural self-organization of professional development in pedagogical activity in health care system, a choice of a direction of a vector of professional future success. We see prospects for further scientific research in the methodological support for the implementation of optimal strategies for preparing future masters of medicine for pedagogical activity.

Key words: masters of medicine, professional training, pedagogical activity, strategies, medical institutions of higher education.